

det kommer an paa, var Beslutningen. Den var truffet, og det er benægtet. Saa kan man i øvrigt kalde det, hvad man vil. Jeg er ganske paa det rene med, hvad jeg vil kalde det, hvis jeg skal udtale mig andetsteds. Til det ærede Medlem Hr. L. D. Rasmussen skal jeg kun sige, at naar han faar læst Fortrykket, vil han se, at hans Bemærkninger til mig rammer ganske ved Siden af.

Endelig skal jeg sige med Hensyn til denne Rangeringsdebat: Lad os ikke glemme, at denne Sag var rejst mod Regeringen for at vise, hvad det var for nogle forfærdelige nogle, den bestod af, og saa har det vist sig, at der er ikke sket noget som helst andet end, hvad der er sket i meget større Omfang under den forrige Regering. Dette er Resultatet af denne lange Debat.

Rode: Til den højtærede Justitsminister vil jeg sige, at § 26 i Apotekerloven fastsætter kun, at Godkendelse skal finde Sted, § 5, hvilke Betingelser der skal være til Stede for, at Godkendelse kan foregaa. Der har efter min Mening ikke været nogen Ret for Sundhedsstyrelsen til, naar en Mand har været ansat paa et Apotek, og naar han opfylder Betingelserne for at kunne ansættes, at nægte Godkendelse og derigennem tilføje ham en saadan Skade som den, Nægtelsen her har forvoldt.

I Anledning af den højtærede Ministers Bemærkninger om, at han ikke har faaet tilstrækkeligt Svar med Hensyn til, hvad det er, jeg ønsker at faa fra Politidirektøren, vil jeg for det første bede den højtærede Minister om at lade Politidirektøren svare, og dernæst skal jeg sige til ham, at hvis han ønsker, at Politidirektøren skal svare ikke blot efter Ordlyden, men give enhver Oplysning om disse Forhold, som han eller Justitsministeren ønsker, vil det være mig særdeles tilfredsstillende. Jeg beder kun om, at Svaret maa komme, og at det ikke igen maa blive glemt, naar det er kommet. Naar den højtærede Minister mente, jeg var fornærmet, fordi han vilde tale med sin Forgænger, er det en Misforstaaelse. Jeg føler mig ingenlunde fornærmet over disse Bemærkninger, over dem smiler jeg.

A. C. Mortensen: Til det ærede Medlem Hr. Nørskov vil jeg sige, at jeg er ingenlunde ked af at diskutere dette Brødspørgsmaal; jeg er glad ved at faa fastslaaet, at Forholdene her i København under Strejken var saaledes, at Fælles-

bageriet gjorde, hvad det kunde, for at forsyne Befolkningen med Brød, og at alt det andet er noget Snak, der ingen Betydning har. Naar det ærede Medlem spurgte om, hvad jeg hentydede til, da jeg talte om Sultepisken, skal jeg sige, at jeg for det første tænkte paa Skovarbejderne og dernæst ogsaa paa det Lockoutvarsel, som Venstremanden Hr. Langkjær i de allersidste Dage har udsendt.

Stauning: Til det ærede Medlem Hr. Pürschel, som siger, at denne Beslutning, dette Citat fra „Social-Demokraten“ er det afgørende, skal jeg udtale: Nej, det afgørende paa Mødet i Stoholm, hvormed jeg spurgtes, var, hvorvidt det er rigtigt, at Arbejdernes Fællesbageri i de paagældende Dage kun leverede Brød mod Forevisning af Fagforeningsbog. Dette er positivt urigtigt, og det betegnede jeg med det rette Navn for denne Urigtighed. Dernæst skal jeg gøre den Bemærkning, at det Referat i „Social-Demokraten“, som der sigtes til af det ærede Medlem, kan aldeles ikke være afgørende; thi det er Handlingen, det kommer an paa, det kender det ærede Medlem formodentlig som Dommer, det er i hvert Fald en Læresætning, som er blevet foreholdt mangfoldige Steder, hvor jeg har været nærværende. — Den højtærede Minister fremsætter igen det samme kære Ønske om at faa udleveret den eller dem, der har givet mig visse Oplysninger. Jeg har stadig sagt, at jeg kan og vil ikke imødekomme dette Ønske; selv om den højtærede Minister nu siger, at den paagældende kan faa frit Lejde eller noget i den Retning, er det dog saa, at noget saadant kan den højtærede Justitsminister ikke en Gang tilsige, selv om han ønskede det. Hvis det nu var Militærpersoner, der havde givet mig Oplysningerne, kan den højtærede Justitsminister slet ikke dække dem. Det er sket tidligere, at saadanne Navne er blevet nævnt, og de paagældende Personer har saa faaet deres Straf, og der er intet at gøre ved den Sag; og det vilde gaa paa samme Maade i dette Tilfælde. Den højtærede Minister kan ikke forlange, at jeg skal have ubegrænset Tillid til Ministeren efter Affæren med Brevet, som har været fremme her i Rigsdagen og i „Aarhus Amtstidende“ gennem det ærede Medlem Hr. Hegelund-Lange. Og endelig, hvis jeg gjorde den Dumhed, som den højtærede Minister gerne vil have mig til at gøre, vilde jeg og mit Parti fremtidig være afskaaret fra at faa mange værdi-